

Pembe Candaner: Yine bir başarıyı cezalandırma hikayesi...

Son günlerde Açı Okulları'nın, Yüzyıl Işıl Okulları'nı satın almasıyla başlayan, sonrasında ise çığırından çıkan polemikleri şaşkınlıkla izliyorum...

Son günlerde Açı Okulları'nın, Yüzyıl Işıl Okulları'nı satın almasıyla başlayan, sonrasında ise çığırından çıkan polemikleri şaşkınlıkla izliyorum. Sadece izleyeyim dedim

ama son okuduklarımdan sonra yazmaya karar verdim.

Yıl 2001 En büyük 'eğitmenim' annemi kaybettiğim yıl ve oğlum okula başlayacak. Her anne gibi ben de oğlumun en iyi eğitimi almasını ve 'adam' olmasını istiyordum. Bir taraftan tarifsiz bir acı içimde diğer taraftan da, oğlum için en zor kararı vermek zorundaydım: 'Hangi okula başlamalı?'

İstanbul'da gezmediğim, bilgi almadığım, görmediğim okul kalmamıştı.

O dönem popüler olan okulların, veli tanıtım günleri ise tam bir hayal kırıklığı idi. Hem okul yönetimi açısından, hem de velileri açısından. 'Para veriyorum, istediğim gibi okulu yönlendiririm' veli bakış açısından, 'çok haklısınız' yönetim davranışına kadar her şeyi dehşetle yaşamıştım.

Araştırdığım okulların hiçbiri beni tatmin etmiyor, aksine her yeni okulla dehşete düşüyordum. Sonunda tamamen tesadüf sonucu, bana taziyelerini sunmak için telefon etmiş bir arkadaşımın eşinden - çocuğu bir başka okulda okumasına rağmen- Açı Okulları'nı duydum. 'Şu an çocuğum 4'üncü sınıfta. Yaşı tutsa hiç düşünmez oraya verirdim' demesi, bu okula karşı ilgimi daha da arttırmıştı. 'Nasıl oldu da ben bu okulu atlamışım' diye hayıflandım.

Açılalı iki yıl olmuş, Akatlar'da küçücük bir okuldu. Randevu almadan öylesine uğradığım halde, hemen sahibi ve yöneticisi Kerim Gürçay'la görüşebilmişim. Ve bu görüşme sonunda da kararımı vermişim. Oğlum bu okula aitti, bu okula gitmeliydi. Okul yeni olmasına rağmen, çok güçlü hedefleri ve değerleri vardı onları yarına taşıyacak. Her çocuğun farklı bir birey olduğunu kabullenen ve

eğitimin bu yönde olmasına önem vereceklerini söyleyen heyecanlı, vizyon sahibi, içten, samimi ve yapmacıksız bir yönetimle tanışmıştım.

Hiçbir büyük vaatleri yoktu diğer okullarda karşılaştığım tarzda. Sadece kendine güvenen, sorumluluk sahibi, insanlara ve doğal hayata karşı duyarlı ve saygılı, çalışmanın önem, saygınlık ve gücünü bilen, analitik düşünebilen, neden sonuç ilişkilerini sorgulayabilen, kendi ayakları üstünde durabilen, çağdaş, Atatürkçü bireyler yetiştirmektir amaçları. Daha ne isteyebilirdim ki? Aradığımı bulmuştum, çok mutluydum. Ve yıllar içinde oğlumun, arkadaşlarının ve okulun gelişimini izledikçe ne kadar doğru bir karar verdiğimi görüyorum.

İyi birşeyler yaptığınızda, mutlaka onu yok etmek, o başarıyı paylaşmak yerine, o başarıya savaş açma ruhu toplumumuzda maalesef sıkça görülen ve tedavisinde çok başarılı olunamayan bir hastalık.

Başarıya ortak olmak, onları alkışlamak, örnek almak yerine, o başarıya gölge düşürmek için bir dedektif titizliğinde çalışma çabası ve dedikodu üretiminde çok başarılıyız. Ne o kişileri tanırız, ne de o kurumları. Olsun, ortada bir başarı var ya hemen onu yok etmek lazım. Çünkü başarı diğer başarısızların mazeretini ortadan kaldıracığı için çok tehlikeli. Hemen yok edilmeli!

İşte bugün Açı'nın karşı karşıya geldiği durum aynen budur. Üç - beş yıl öncesine kadar adı duyulmamış -asında duyurulmak istenmemiş- bir okul nasıl olur da Yüzyıl İşil'ı satın alır? Herkesin şaşıracağı da bu zaten. Başka bir okul satın alsaydı, eminim ki böyle olmayacaktı. Bu kadar çok çamur atılmayacaktı.

Aslında gelişimine ve başarısına tanık olduğum Açı'da hiçbir şey kolay olmadı. Altında kan, ter, gözyaşı, adanmışlık ve kararlılık vardı. Bu hala da artarak devam ediyor. Lütfen madalyonun öbür yüzüne de bir bakalım. Eğitime gönül vermiş ve her türlü yatırımlarını en iyisini yapabilmek için yönlendiren bu değerli eğitimcilere haksızlık etmeden onları tanımaya çalışalım. Açı yöneticileri, pazarlamayı sevmeyenler, onlar aksiyon adamlarıdır. 'Aynası iştir kişinin, söze gerek yok' cinsinden yani Onlar birer eğitim savaşçılarıdır. Çamur atmak yerine onların daha da başarılı olmaları için işlerini kolaylaştırıp, enerjilerini doğru yolda harcamalarına yardım edelim.

Türkiye'de ezberi bozmak zordur. Bozunca cezalandırılırsınız. İşte bunun böyle olmayacağı bir toplumun üyelerini yetiştirmeye çalışan kurumların da lütfen önünü açalım, köstek olmayalım. Yolun her zaman açık olsun Açı. Her zaman yanındayız. Daha da büyük bir gururla. Eline sağlık

(Pembe Candaner 24.05.09)